

Noe av innholdet i denne utgaven:

Dalsgrenda Sanitetsforening
Driftige damer som strikker og står på for bygda. (side 2 og 3)

Skole i bygda til evig tid!
Informasjon fra Interimstyret i Dalsgrenda Montessoriskole. (side 6, 7 og 8)

Pris til Siv Hege Ersdal
På årsmøte i Nordland Fotballkrets ble Siv Hege hedret med "Honorært lederstipend". (side 10 og 11)

7. mai program 2010 Dalsgrenda

Kafeen åpner klokken 10.00
Toget går fra skolen klokken 11.00
Vi går den tradisjonelle ruten ned Øverdalsveien til Stiskardsveien hvor vi samles ved krigsminnesmerket, det blir nedlegging av blomster og musikk med koret og korpset. Etterpå går vi opp til eldresenteret før vi snur og går samme vei tilbake til skolen.
Klokken 13.00 blir det leker for barna.
Kafeen stenger klokken 15.00

I år får vi besøk på 17. mai:

For 3 år siden besøkte Lady Mary Varney og ektemannen Owen Varney Rana og Dalsgrenda for å bli kjent med hvor hennes far Jarlen av Lindsay kjempet under krigen. 2 av deres barn (altså barnebarn av majoren som kjempet i Stilia) kommer på privat besøk på grunn av at det 70 år siden kampene. Det er Mark Varney og hans søster Georgina Hunter Gordon. Georgina har med sin ektefelle Kit Hunter Gordon. Disse tre kommer på et privat besøk, men kommer til å delta på alle arrangementene sammen med de militære gjestene.

Rana Kommune har invitert representanter fra Scots Guard, og det kommer to: Major Iain Dalzell-Job. Hans far kjempet i kampene ved Narvik. Han har med seg sin hustru Josephine. Den andre gjesten er Major Innes Malcolm. Begge to handler sekkepipe, men vi vet ikke om de bringer instrumentene med seg. De kommer sammen med representanter fra den lokale forening som omfatter tidligere FN-soldater. De kommer til å stå æresvakt med flagg under markeringen ved minnesmerket.

Vi ønsker store og små velkommen til feiringen. ☺
(Vi minner også om folketog som går klokken 16.00 i byen.
Barnehagen ønsker å stille opp i folketog.)

Med vennlig hilsen
Anne Blyseth, på vegne av FAU Dalsgrenda

Dalsgrenda Sanitetsforening – en aktiv forening med mange jern i ilden.

Flittige hender som strikker og strikker, votter, sokker, grytekluter, kofter, gensere, ull, ull så langt øyet kan se. Sanitetsforening det er det vi forbinder med sanitetsforeninger, pene eldre damer som strikker. Og det er nettopp det de gjør de ”unge” damene i Dalsgrenda Sanitetsforening, det har de gjort nå sammenhengende siden oppstarten i 1932. Er innom en kveld på kaldeste vinteren, temperaturen har krøpet så langt ned i gradestokken at vi må bruke varme kopptuer for å få frem kvikksølvet, og enda sliter han med å nærme seg -20C. På tross av dette er det i dag 15 damer, og akkurat i dag en mann, som har trosset været og er til stede, og hva de gjør..., strikker selvfølgelig. Litt krangel om hvem som skal sette på kaffen, men ellers ser det ut som allt går for seg i fred og fordragelighet. Som sagt Dalsgrenda Sanitetsforening ble stiftet i 1932 og hadde en gang i tiden også en undregruppering som kalte seg ”unge sanitet” Dette forteller Tulla, mens hendene med strikkepinnen går jevnt med praten. Litt tunghørt er hun nok, men er ivrig med i praten med samtlige rundt bordet. For en stakkars mann er det ubegripelig at alle fører tre fire samtaler, samtidig med alle, og det ser også ut som alle får med seg alt som blir sagt, både fra egne samtaler og andres. Alt dette mens strikkepinnen fremdeles er i bevegelse. Jeg må flere ganger se etter om garnnøstene i det hele tatt beveger seg, og det gjør de, imponerende...!

I dag er det imidlertid bare en forening. Eldste medlem og også æresmedlem, Tordis Steinmo, er født i 1919, og hun har vært medlem siden 1944. Eldste medlem på dagens møte er Alvild ”Tulla” Forseng, hun er født i 1922 og var altså 10 år da foreningen ble stiftet.

I Dalsgrenda kjenner de fleste til saniteten fra, og vi siterer dagens forkvinne Helena Stien: Basarer, loppemarked og bygdadag, fastelavensris og skolelunsj, ett veldig populært tilbud, der saniteten ordner med

lunsj til elevene på skola. De lager til sosiale tilstelninger på eldresenteret, loddsalg i forbindelse med påske, og ikke å forglemme; de støtter andre lag og foreninger i bygda økonomisk. Og som en kuriositet under gjennomgang av Dalselv IIs’ papirer ser jeg at de faktisk sydde lagets første fotballdrakter på slutten av 40-årene. Hallo ungjenter i dag, dere sliter!!!

Mellom 250 til 280 fastelavensris lages hvert år, loddsalg i Åga og i byen. Faste møter ca hver fjerde uke på skolekjøkkenet. I år har de også vært engasjert i forbindelse med svineinfluensamarkeringen, der de kokte kaffe og serverte vafler. Saniteten har i år bevilget ca 30000,- til forskjellige lag og foreninger!! Imponerende.

At saniteskvinnene er populære er det ikke vanskelig å få bekreftet, det er faktisk vanskelig å finne noe negativt å si om dem. For uansett hvem du spør i Dalsgrenda, fra de aller minste til de eldste, er de bare ros de trekker de frem.

Da undertegnede ikke finner noen som kan si noe negativt må han trekke frem ett av sine ”grufulle” barneminner. Dette er ett fra gamle Vonheim, og juletreffest. Da jeg, da som nå, ikke tåler synet eller lukten av kakao, står julefest på Voneheim og ”snerk” på brennhet kakao, som ble tømt ut av sikkert verdens største kaffekjele, som ett av mine marerittopplevelser fra barndommen. To svære sanitetskvinner måtte til bare for å løfte tomkjelen. Jeg husker det ennå, lukten, de kvite oppbretta armene og svetten på panna til damene som serverte, den brunaktige varme melkevæsken oppi porselenskoppen, som jeg satte ute i snyen til avkjøling. Det kokte og dampet rundt den og snerken, den forferdelige snerken, som stadig ble tykkere og tykkere. Magen vrent seg, julebrød med ekstrasaltet landsmør var glemt, tårene rant og undertegnede spydde som en gris. Tusen takk til Saniteten... og ikke minst til ho som var så snill at ho kom

med en ny kopp, da den første jo var full av sukاتبiter og smultringrester!
Bortsett fra sånne traurige opplevelser må jeg si meg enig med resten av Dalsgrenda's befolkning, "Maken til velsignete og gjæve kvinnfolk!!"

Tekst og foto: Herlof Øverdal

ÅRSMELDING 2009 Dalsgrenda sanitetsforening

Styret har bestått av:

Leder: Helena Stien
Nestleder: Grete Mari Kristiansen
Sekretær: Anny Robertsen
Kasserer: Anne Lise B. Storbakk
Styremedlem: Marita Kvåle
Styremedlem: Svanhild Johansen
Varamedlem: Ragna Kildal
Varamedlem: Dagny Øverdal

Det har vært avholdt 10 medlemsmøter, 1 styremøte og årsmøte.

Vi hadde pr. 31.12.2009 29 medlemmer.

Bevilgninger i 2009:

Reumatisme	kr 2000,-
Barn og unge	kr 2000,-
Psykisk lidelse	kr 1000,-
Kreftfondet	kr 3000,-
Osteoporose	kr 2500,-
Kvinnemedisinsk forskning	kr 2000,-
Utenlandsgasjement	kr 2000,-
Sanitetens beredskapsgruppe	kr 1000,-
Dalselvkorpset	kr 7000,-
Barnegospelen	kr 3000,-
Barnehagen	kr 3000,-
Ungdomsklubben	kr 4000,-

Påskelotteriet innbrakte	kr 14 145,-
Loppemarkedet innbrakte	kr 10 561,50
Julebasaren innbrakte	kr 29 266,-

Som andelseiere av "Eldresenteret", har vi bedt om at de holder årsmøte i henhold til gjeldende statutter. Denne saken følges opp av det nye styret.

I februar hadde vi tradisjon tro knyting og salg av fastelavnssris. 4 av våre medlemmer deltok på førstehjelpskurs i regi av Rana Røde Kors.

I mars hadde vi kosekveld for bygdas pensjonister på SFO. Det var ca 40 pensjonister som kom. Vi hadde fått Selforstausan til å komme og spille og syngte for oss. En veldig koselig kveld med god mat og et lite lotteri. Vi hadde også påskelotteri i mars. På grunn av en dobbeltbooking for loddsalg på Prix i Åga, valgte vi å sitte på Rema i Langneset og selge lodd. Vi fikk også to dager på Prix i uken etterpå.

I april hadde vi et kort styremøte hvor vi bestemte oss for å kjøpe partytelt som skulle brukes på loppemarkedet vårt og mulige andre aktiviteter. Vi endte opp med å kjøpe et brukt.

Vi solgte maiblomster som normalt i månedsskiftet april/mai.

I juni deltok vi på bøgdadagen med loppemarked på SFO. Vi solgte kaffe, vafler og nydelige svekaker under arrangementet.

På St.Hansaften ble det servert rømmegrøt og spekemat på eldresenteret. Dette viste seg å være kjempepopulært. Sommeravslutning tok vi på Korgen Vertshus.

I september døde ett av våre medlemmer, Synnøve Syversen. Det ble ordnet med bærebukett fra oss.

I november hadde vi julebasaren vår. Det ble også denne gang solgt lodd på både Prix i Åga og på Rema i Langneset.

I desember ble det servert kaffe og smørbrød på eldresenteret. Dalselvkorpset bidro også med å spille julesanger denne dagen.

Det er også gitt juleblomster til alle våre sambygdinger som bor på institusjon.

Flere av våre medlemmer var med på kaffekoking og vaffelsteking under massevaksineringen mot svineinfluensa på Mo samfunnshus i desember.

Sanitetens Omsorgsberedskapsgruppe fikk all inntekt av dette, totalt kr 23 400,-. Det er nå endelig blitt kontrakt mellom gruppen og kommunen.

Juleavslutning hadde vi på Rana Restaurant.

Takk alle sammen for et fantastisk aktivt år!

Einmoen 30. Januar 2010

Helena Stien

Dalsgrenda Sanitetsforening en gang på 40 tallet

Her er et bilde fra en utflukt som sanitetsforeningen hadde, antagelig en gang på 1940-tallet. Det er noe usikkert om hvor foreningen la turen, men Skamdalsfjellet er et av tipsene. Stående bak fra venstre ser vi Alfhild Myrheim, Anna Kildal, Svanhild? Urland, Mathilde Johansen, Dyveke? Urland, Jensine Forseng. Sittende fra venstre: Ågot Johansen Sjånes, Dagmar Forseng (i kvit bluse), bak henne titter Petra Kildal fram og den gråhårede damen ved siden av henne er Sakrine Sjånes, Anna Vassdal, Ellen Øverdal, bak henne sitter Alma Sneen, Olava i Skamdalen, Aslaug Johansen Urland (bak i kjole med knapper nedover brystet), foran henne sitter Tordis i Skamdalen, Herbjørg i Skamdalen. Damen som sitter lengst til høyre er ukjent. Jenta som sitter fremst er Anne (Tittemor) Thomassen. Bildet eies av Brit Nilsen

Klassebilde

1. klasse ved Dalsgrenda
skole i 1977/78.

Fremste rekke fra venstre:

Elin Solbakk, Ellen

Øverdal, Beate

Michalsen, Monica

Skansen, lærer Wenche

Ravlo.

Bak fra venstre: Morten

Berg, Gro Jacobsen,

Lisbeth Hjulstad, Jan Ove

Berg, Arne Jonny

Thoresen.

Utklipp fra avisen Helgeland

Det er ikke første gang Vefsendistriktet vil frarøve Rana noe. Dette sto i avisen 19.1.1957, men denne gang hadde svenskene bestemt seg for hvor de ville ha veien.

Også Vefsn-distriktet vil ha den nye mellomriksvei

Lensmann Kalkvik, Hattfjelldal vil ha den gjennom Skarmodalen

Etter at planene om en ny mellomriksvei på Helgeland er blitt aktuelle, har det som rimelig kan være, og som vi for har omtalt, meldt seg interesser fra andre distrikter. I Helgeland Arbeiderblad for fredag har således lensmann Egil Kalkvik, Hattfjelldal, en artikkel, der han slår til lyd for at den nye tungtrafikkveien burde gå over Skarmodalen.

Hvis saken i første rekke gikk ut på skaffe en sikker jelaar-forbindelse mellom Västerbotten og Helgeland, da kunne selvsagt forskjellige prosjekter ha kommet på tale. Men i dette tilfelle er det avsnakkene som har tatt opp saken, og da under den forutsetning at den nye veien kommer ned til Rana. Det er en tungtransportvei som skal erstatte fløtningsvannveien Umavassdraget, og gi muligheter for utførsel av trevirket fra de store skogene langs vassdraget. En vei gjennom Skarmodalen vil komme inn i Sverige på galt sted. Vi kan hevde dette på grunnlag av direkte-uttalelser fra høyere svenske myndigheter.

Det skulle være ønskelig om også andre distrikter fikk sine veier, men i dette tilfelle tror vi ikke det nytter å dra inn distriktsinteresser. Den nye tungtrafikkveien vil få sitt utgangspunkt ved Umbukta, og de norske myndigheter vil da kun få som oppgave å finne den beste trasé ned til Rana.

Nils Naustbakk er død

Imorges fikk vi budskapet om at Nils Naustbakk plutselig er avgått ved døden. For gamle ranværingar og bygdefolk er det ikke nødvendig å fortelle hvem Naustbakk var. I en menneskealder har han vandret rundt i bygdene med sin handel, sine muntre viser, morsomme historier og gode humør. Tiltross for at han var over 80 år, var han fremdeles lett på foten, og det er ikke mange dagene siden han var i byen.

Naustbakk bodde i sin lille stue på Alteren. Han ble plutselig syk før helgen og i bevisstløs tilstand bragt til gamlehjemmet på Ytteren, der han døde. Dødsårsaken var etter hva vi får opplyst hjerneblødning.

De som er godt voksne vil huske Nils. Han døde i februar 1957. Han dro rundt på bygdene og solgte alt mulig.

Tekst og kopiering: Bjørn Ersdal

På besøk i Utgård

Her ser dere et bilde fra vårens skoleskuespill: "Tor og Loke på besøk hos jotnene". Sjeldent har vi sett slikt inderlig skuespilleri. Veldig dyktige unger..! (Foto: Roald Berg)

Skole i Bygda til evig tid!

Interimstyret i Dalsgrenda Montessoriskole kunne 1. April ta en velfortjent påskeferie, vel vitende om at søknaden om statsstøtte til privatskole i Dalsgrenda var kommet i havn. Første milepæl i arbeidet med et alternativt uavhengig skoletilbud var nådd.

Dalsgrenda Montessoriskole SA ble stiftet Torsdag 28.01.2010. Stiftelsesmøtet satte ned et interimstyre ledet av Thomas Bårdsen og Anne Blyseth. Øvrige styremedlemmer er Ann-Line Ulvestad, Monica Skansen, Grete Julie Lerdalen, Gunnar Kildal, Stig Uno Blyseth og Bjørnar Jensen. Foretaket ble startet på bakgrunn av en rapport utarbeidet for Dalsgrenda Bygdeutvalg vedrørende alternativ skoleform i Dalsgrenda.

Rapporten konkluderte med at det er gode muligheter for utviklingen av en kvalitativt god skole finansiert primært av direkte statstilskudd. Foreldrenes utgifter vil kunne holdes på samme nivå som ved et offentlig skoletilbud.

Dalsgrenda Montessoriskole er et uavhengig samvirkeforetak som samarbeider tett med Dalsgrenda Bygdeutvalg, og deres medlemsorganisasjoner. Bygdeutvalget har

ledet innsamlingen av midler til foretaket, mens Dalsgrenda samfunnshus utreder mulighetene for å stå som utleier av skolelokaler. Som grunnlag for en søknad, var det et krav at foretaket måtte ha minimum 100 000 kroner i egenkapital. Midlene har strømmet inn, både fra bygdefolk, fra organisasjoner og lokalt næringsliv. Det er liten tvil om at bygda står samlet bak kravet om fortsatt skoledrift. I tillegg har prosessen vist at det finnes mange krefter i Dalsgrenda. Vi har vist at vi fremdeles kan stå sammen og få til noe. Søknaden er nå til behandling, en prosess som tar i snitt 10 måneder. En godkjenning vil gjelde for oppstart innen tre år, det vil si at skolen kan på bakgrunn av denne søknaden starte opp tidligst høsten 2011, eller senest høsten 2014.

En spesiell takk vil vi i styret til slutt få lov til å gi til Arnhild Johansen og Øvergård Montessoriskole for all den fantastiske hjelpen vi fikk under arbeidet med søknaden.

Tekst: Thomas Bårdsen

Innlevering av søknad om opprettelse av privatskole i Dalsgrenda

Gruppen som har jobbet med privatskole i Dalsgrenda. Bak fra venstre: Monica Skansen, Anne Blyseth, Bjørnar Jensen, Thomas Bårdsen. Fremste rekke fra venstre: Grete Julie Nerdalen, Ann Line Ulvestad, og Gunnar Kildal. I tillegg har Stig Blyseth vært i komiteen.

Montessoripedagogikken

Personlig utvikling

På montessoriskolen er det et sterkt fokus på utvikling av barnets selvbylde. Barnet opplever på denne måten mestring slik at friheten i montessorimiljøet kan brukes på en konstruktiv og utviklende måte. Det er viktig at barnet lærer seg gode læringsstrategier

Læring i små grupper med konkret materiell.

Nytt lærestoff presenteres i små grupper eller individuelt. Den spesielle pedagogiske metoden og lærematerialet er tilrettelagt særlig med tanke på å vekke elevenes nysgjerrighet.

Aldersblanding

Elevene lærer av hverandre og lærer gjensidig respekt. Barnet følger sine egne trinn i læringen og jobber derfor hele tiden med ting de er modne for og i sitt eget tempo. Det skaper mestringfølelse og motivasjon til videre læring

Bevegelse

Det føles unaturlig for et barn å sitte i ro lenge av gangen. Elevene på montessoriskolen kan bevege seg fritt. Dette oppøver evne til å ikke forstyrre andre, samtidig som det gir mulighet til varierte arbeidsstillinger.

Konkret materiell

Når barn jobber med konkret materiell øker evnen til konsentrasjon og barnet får større forståelse av innlæringen. Materialet hjelper også barnet i vurderingsarbeidet, med en personlig og umiddelbar tilbakemelding.

Sosial kompetanse

I en montessoriskole skal det være et oversiktlig miljø. Det skal være et sterkt fokus på sosial kompetanse. Elevene lærer respekt for hverandre og omgivelsene.

Tilrettelagt miljø,

Klasserommene er tilrettelagt med tanke på barns aktivitet og hjelper elevene med å skape orden og selvstendighet

Læreplan

Skolen følger godkjent Montessori-læreplan med samme kompetansemål som offentlig skole.

Dalsgrenda Bygdeutvalgs innspill til skoledebatten. 5/5-2010

Til:

**Rådmannen i Rana.
Skolesjefen i Rana.**

Innspill til "Skolestruktur høring".

Bygdeutvalget har med interesse fulgt debatten om ny skolestruktur i Rana. Vårt innspill vil ikke gå inn på ny skolestruktur generelt, men særskilt på Dalsgrenda som ei bygd med skole og samfunnshus i sentrum.

Vi bor i ei mellomstor bygd med ca 700 innbyggere og med høyt aktivitetsnivå.

Kulturlivet blomstrer og samlingsplassen for alle er skolen og samfunnshus. Fellesnevner for all aktivitet er barna og skolen. Det gode samholdet som ligger til grunn for foreningslivet er skapt gjennom skole samarbeide, skoledugnad, samfunnshusdugnad og samhandling i generasjoner:

"Obligatorisk" foreldrelagsarbeide har integrert innflyttere og skapt relasjoner som har vært avgjørende for all annen lagsvirksomhet !

Bygdeutvalgets avis, **Dalsgrenda Nyheter**, har i sitt ekstrasnummer i januar i år presentert aktivitetene som foregikk i desembermåneden 2009. Det som vises her må være et imponerende bevis på skolens betydning for et lokalsamfunn:

550 besøkende på 4 tilstelninger !!

300 personer innom på møter, treninger og øvelser på en uke !

Dette er beviset på at den skole og kommunepolitikken som har vært ført til nå har vært riktig.

Vi mener også at vår syn har støtte fra regjeringens politiske plattform:

Det sies:(kap. 6. Folkestyre, lokalsamfunn og regionalpolitikk):

”Regjeringen vil opprettholde hovedtrekkene i bosettingsmønsteret for å videreføre og videreutvikle det mangfoldet i historie, kultur og ressurser som ligger i dette og arbeide aktivt for å motvirke ytterligere sentralisering”.

(Kap.10: Barn, utdanning og forskning).

”Trygghet er en forutsetning for barn og unges læring. Samarbeidet mellom hjem og skole skal styrkes.”

(Kap. 14: Kulturpolitikk):

”Frivillige organisasjoner og idrett er limet i mange lokalsamfunn.”

I kommunens eget saksframlegg avsluttes det med et referat fra **Nordlandsforskningen 2003:**

Sitat :

”Undersøkelsen viste at skolenedleggelse førte til at færre elever deltok i aktiviteter på skolen i fritida enn tidligere. Flere oppga lang reiseavstand som årsak. Samme undersøkelse viste også at det synes å være en sammenheng mellom skoleskys og hvorvidt elevene liker seg bedre eller dårligere på den nye skolen. Dette, i tillegg til at lokalsamfunnet mister en viktig møteplass og arena for fritidsaktiviteter, er negative konsekvenser som påvirker elevenes sosiale miljø og læringsmiljø, som igjen kan påvirke helsa gjennom hele livet.”

Bygda har opp gjennom årene fått tilflyttere som har bygd hus eller kjøpt hus. De fleste oppgir at det gode skolemiljøet og nærheten til skolen har vært det avgjørende argumentet for flyttingen (og investeringen i hus).

Bygdelaget vil dessuten trekke fram usikkerheten som ligger i prognosen for elevtallsutvikling. Vi tror (og har delvis belegg for) at de tallene som er lagt fram for Dalsgrenda er et veldig pessimistisk anslag. Med bakgrunn i ovenstående mener vi at Dalsgrenda skole bør bestå slik den fungerer i dag. Vi mener at en flytting av skolens aktiviteter, med de ulemper som medfølger, vil være veldig negativt for lokalsamfunnet Dalsgrenda. **For barna kan det få store negative konsekvenser (se nordlandsforskning 2003), og for kulturlivet i bygda vil det få store negative konsekvenser på sikt.** Vi mener også at vi har regjeringens politiske plattform som støtte for vårt syn.

Med vennlig hilsen
Dalsgrenda Bygdeutvalg

Bjørn Ersdal (leder)

Vedlegg:
-Dalsgrenda Nyheter
-Regjeringens politiske plattform, Kapittel 6.
-Regjeringens politiske plattform, Kapittel 10.
-Norlandsforskning, våren 2003,

SKOGSDRIFT PÅ ØVERDAL VINTEREN 2010.

Det hele startet for ca 2 år siden da Bjørn Lynghei og Halvar Gaustad i Allskog fikk kontakt med hverandre. Allskog er et selskap som eies av skogeiere. De kjøper skog på rot, får den hugget og solgt til tømmerbrukere. De ble enige om å se på muligheter for skogsdrift i Øverdalslia. Befaring sensommeren 2009 konkluderte med at man måtte få med flere grunneiere, og man måtte finne en høvelig lunneplass. De fleste gamle naturlige tilkomstveier til Øverdalslia var i nyere tid blokkert av hus. Bjørn Lynghei sa seg villig til å spandere

Nordåkeren i Mittistuen, og like før jul 2009 ble veien til Øverdalslia, bak saga til Bjørn, utbedret med beltegraver. I desember 2009 tegnet også Oddmund Øverdahl kontrakt med Allskog. Så da var det klart for hogst. Den startet i januar 2010. Hogging og transport ut av lia og til lunneplassen ble utført av Skog Partner AS fra Korgen. Det er et privateid anleggsfirma som driver med skogshogst. I løpet av hogstperioden ble også Cato Forseng og Bjørnar Stavnes med som grunneiere. Til sammen ble det tatt ut ca

2000 kubikkmeter skog, og det brukte Skog Partner ca 4 uker på. Arbeiderne i Skog Partner arbeidet 12- timersdager + lørdag, og så hadde dem fri annen hver uke.

Etter hvert kom så transporten av tømmer bort fra Øverdalen i gang. Sagtømmer ble kjørt til Mosjøen av tømmertransportfirmaene Vatnan og Moen. Etter at sagbruket i Mosjøen ble nedlagt blir sagtømmeret skipet fra Mosjøen og videre ut i den store verden. Sliptømmeret ble kjørt til Arborfabrikken i Hattfjelldal via Sverige. Denne transporten hadde transportselskapet Brennbakk avtale med Arbor på, som også benyttet seg av Olav Vassdal. Et lass bestående av bil og henger er på ca 40 – 45 kubikkmeter tømmer.

Avslutningsvis får vi anbefale folk i området å nyte utsikten av Storsteinen på Storfagersletta, før det er grodd igjen.

Tekst: Oddmund Øverdalen.

Foto: Herlof Øverdalen

Åga/Dalselv 96 på Lerkendal

Som mange kanskje ikke vet så samarbeider Dalselv IL og Åga IL på 94, 95 og 96 siden i fotball. Med andre ord, sesongen 2010, finnes det et guttelag som heter Åga/Dalselv i serien og et småguttelag som heter Åga/Dalselv. Samarbeidet gjør at vi kan stille både i gutteserien og småguttenserien, samarbeidet har også ført til at flere Dalselv lag har fått trene i Ranahallen i vinter og lagene får selvsagt treningstid på det nye kunstgresset i Åga. Som en følge av samarbeidet blir det denne sesongen færre 11'er kamper i Dalsgrenda, da halvparten av kampene selvsagt går i Åga.

Dalselv 95 ble i fjor tredje beste 95 laget i avdeling Rana på vårsesongen. Pga dette fikk de være med å kjempe mot to andre Rana lag+ Mosjøen IL, Sandnessjøen IL og Brønnøysund IL om hvem som skulle få møte et lag nord for Saltfjellet for å spille om kretsmesterskapet. Dalselv IL nådde ikke helt opp, men det var en kjempeprestasjon bare at lille Dalselv klarte å slå klubber som, Bossmo og Ytteren og Mo IL, og få lov å være med å spille om dette.

Dalselv 96 ble best i sin avdeling i fjor. De var første års smågutter og spiller ikke om noe kretsmesterskap.

Det kan hende jeg tar feil, men jeg tror aldri at Dalselv IL har opplevd før å være best i noe som har med fotball å gjøre.

Som en følge av at de var så suverene i sin gruppe som de var, så ble de invitert på en såkalt "elite" turnering på Steinkjer. Jeg kommer ikke til å skrive noe om hvordan det gikk, annet enn at det gikk ikke alt for bra, selv om de ikke gikk på noen store tap. Når det er sagt så vant de i hvert fall en kamp, mot MOLDE.

Siden 96 laget skulle til Steinkjer, så fant vi ut at vi kunne ta oss en tur innom Lerkendal på veien. Det ble vel for øvrig en omvei, men skitt au. På forhånd hadde vi kontakt med Tore Grønning, som er spillerutvikler i Rosenborg. Han sa seg villig til å gi guttene en innføring i hvordan Rosenborg utvikler gode spillere og hva som skal til for å bli en god fotballspiller. Vi hadde også en avtale om omvisning på Lerkendal og vi skulle få se på en A-lags trening.

Det var en spent gjeng som satte seg inn i minibussen og dro nedover.

Avgang fra Dalsgrenda var 05.30 på morgenen torsdag 8. april. Kl 13.30 var vi i Trondheim og kl 14.00 satt 16 spente gutter oppe på Rbk brakka, på møterommet, og fikk innføring i hvordan Rosenborg utvikler spillere. Tore Grønning viste plansjer og forklarte. Han fortalte også en del om den nye satsingen på yngre spillere i Rbk. Den går kort og godt ut på at A- stallen i år bare består av 18 spillere, noe som fører til at en del av juniorene får prøvd seg på A- laget, rett og slett fordi 18 spillere er for lite for en hel sesong. De som er i A. troppen blir sliten og skadet og yngre spillere slipper til. Noe som faktisk i ettertid har vist seg å stemme. I hvert fall 4 unge lovende spillere som ikke er i A-troppen har gjort seg bemerket på A-laget, siden vi var der nede. Guttene satt stille som mus og fulgte med, mens Tore pratet. Jeg tror bare tanken på at de var inne i det aller helligste på Lerkendal var nok til at de ikke turde åpne munnen.

På kvelden tok vi en lett trening og så var det natt. Fredag morgen kl kvart på ti, var vi på Lerkendal igjen. Nå skulle guttene få se Rbk trene en halv time før det var omvisning. Det var en gjeng med storøyde gutter som satte seg i innbytterboksen på treningsfeltet til Rosenborg. Der satt de

stille som mus og bare så på. Mens undertegnede var inne på brakka og ordnet med omvisning fikk guttene prate med Hamren og guttene pratet veldig om en gruppeklem med en av spillerne. Han hadde visst tapt en øvelse under oppvarmingen. Omvisningen etterpå var for øvrig ok. Det ble en del teori inne på brakka igjen om hva Rosenborg hette i begynnelsen og om når de vant eliteserien og litt om opprykk og nedrykk. Jeg kan vel ikke si at småguttelaget fulgte med hele tiden under denne seansen. Det ble noen lange blikk ut gjennom vinduet, der Rosenborg trente. Men de lærte da litt. Som at Rosenborg opprinnelig het Odd Skien og at de var den første klubben som prøvde ut soneforsvar i Norge. Det gikk veldig bra. Rosenborg vant serien og hadde 15-5 i målforskjell dette året.

Etter omvisningen ble det en tur på City Syd og så satte vi kursen til Steinkjer og den turen har vi allerede sagt nok om ☺

Tekst og foto: Siv Hege Erdal

Foreløpig oppsett for hjemmekamper

				Bane
04/5	17.00	Åga/Dalselv	Gruben	Dalselv 95 laget
06/5	18.00	Dalselv -	Bossmo	Dalselv 98 gutter
10/5	18.15	Åga/Dalselv-	Bossmo 2	Dalselv 96 laget
30/5	15.00	Åga/Dalselv-	Herøy/Dønna	Hauknes 95

08/9 18.00 Dalselv-
 09/9 18.30 Åga/Dalselv-
 23/9 19.00 Åga/Dalselv-
 29/9 18.15 Dalselv-
 29/9 19.00 Åga/Dalselv-
 04/10 17.30 Dalselv-
 12/10 19.00 Åga/Dalselv-

Skonseng	Hauknes 96
Korgen	Dalselv 95
Korgen	Dalselv 98 gutter
Gruben	Hauknes 96
Åga	Dalselv 98 gutter
Sandnesj 2	Hauknes 95
Stålkam	Dalselv 96
Bleikv	Dalselv 98 gutter
Lurøy	Dalselv 96
Utskarpen	Hauknes 96
Bossmo	Dalselv 98 gutter
Bossmo 2	Hauknes 95
Hemnes kl	Dalselv 98 gutter
Leirfjord	Dalselv 95

Siv Hege Ersdal

Ble i år hedret av Nordland Fotballkrets for sitt arbeid innenfor fotballen og idretten i Nordland med "Honorært lederstipend". Utdelingen skjedde på årsmøtet i Nordland Idrettskrets i Februar i år.

Her er noe av begrunnelsen for tildelingen: **Siv Hege Ersdal** Dalselv II 1990-2000 Med i og rundt laget i forskjellige verv.
 2000-2008 Leder for ski og barneidrett.
 2000-2009 Leder for dametrimmen.
 2002-2010 Sekretær i hovedlaget Dalselv II.
 2006-2010 Leder i fotballgruppa.
 2006-2010 Oppmann for flere aldersbestemte lag fotball, var med også som trener for lag før 2006
 Siv Hege har en finger med på det meste som skjer innenfor idrettslivet i

Dalsgrenda. Etter at hun startet som trener for Dalselv II småjentelag tidlig på 90 tallet, har hun stort sett, med sitt alltid blide åsyn og stå-på-vilje, vært med i og rundt laget i en eller annen funksjon. Hun er engasjert innenfor ski og er med på å arrangere cuprenn, er med som idrettslagets representant ved arrangementer som offentlige fester, bygdedager, etc. Hun ordner med salg, og med kjøre- og donelister i forbindelse med fotballkamper. Hun er den som drar i gang turer til Norwaycup og står også bak organisering av pengeinnsamlinger i forbindelse med slike turer. Hun er ett oppkomme av ideer og kreative tanker når det gjelder nye måter for å skaffe inntekter til idrettslaget på. Hun er så ivrig at vi av og til må bremse henne, noe som ikke er lett, for når hun har funnet ut at dette skal vi være med på, så blir det ofte sånn!

Til slutt ett hjertesukk fra en utskremt hobbyjournalist. "Det er ikke sikkert ho synes, men er ho i nærheten, høres ho....!" Gratulerer Siv Hege, vel fortjent©

Tekst og foto: Herlof Øverdal

Konfirmanter i Dalsgrenda 2010

Nå er det konfirmasjonstid i Rana og de første konfirmantene fra Dalsgrenda har allerede tredd inn i de voksnes rekker, 23. mars i år var alle kirkekonfirmantene samlet for innsamlingsaksjon 2010, en fast foreteelse for alle konfirmantkull i Rana. I år var

Etterlyser bilder fra 1939 – 1940

MIMES BRØNN

Jeg arbeider med Major Lindsay's dagbok fra tiden i Dalsgren da i mai til begynnelsen av 1940. Artikkelene vil bli publisert i Årbok for Rana i nov. i år. Jeg etterlyser foto fra den tiden. Bildene trenger ikke vise noe fra krigshandlingene, men fra Dalsgren da anno 1939/1940. Kanskje har du bilder fra like etter krigshandlingene var over, eller noen flotte oversikts-bilder fra spesielle områder.

Bygdutvalget takker for de bidrag som er gitt til avisen i 2009!

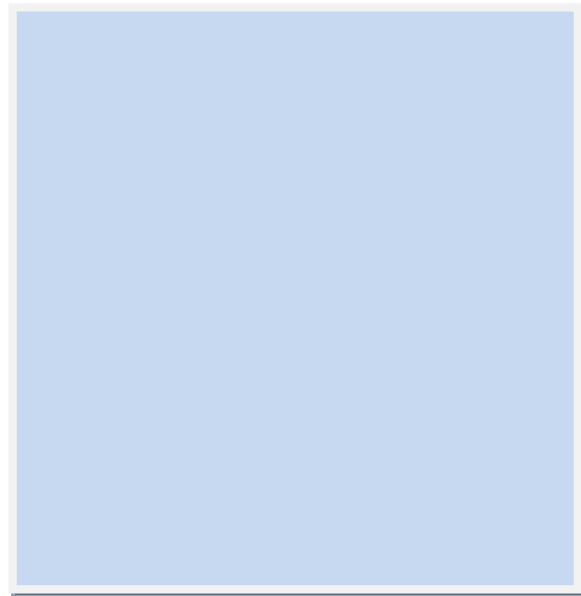
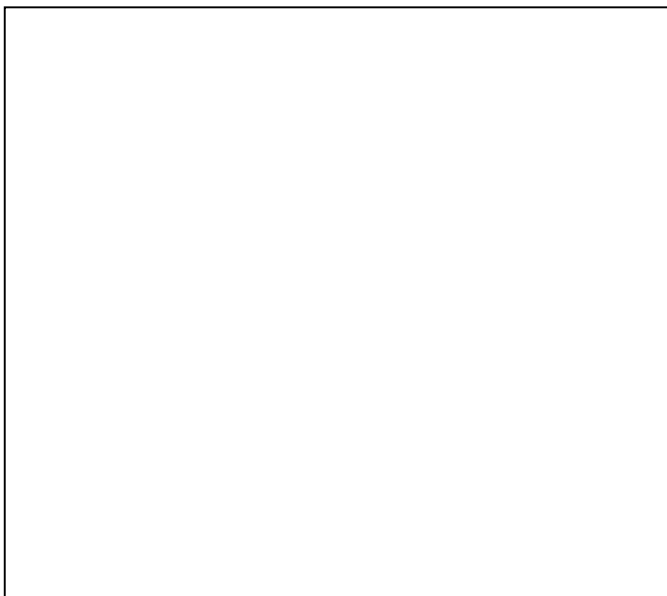
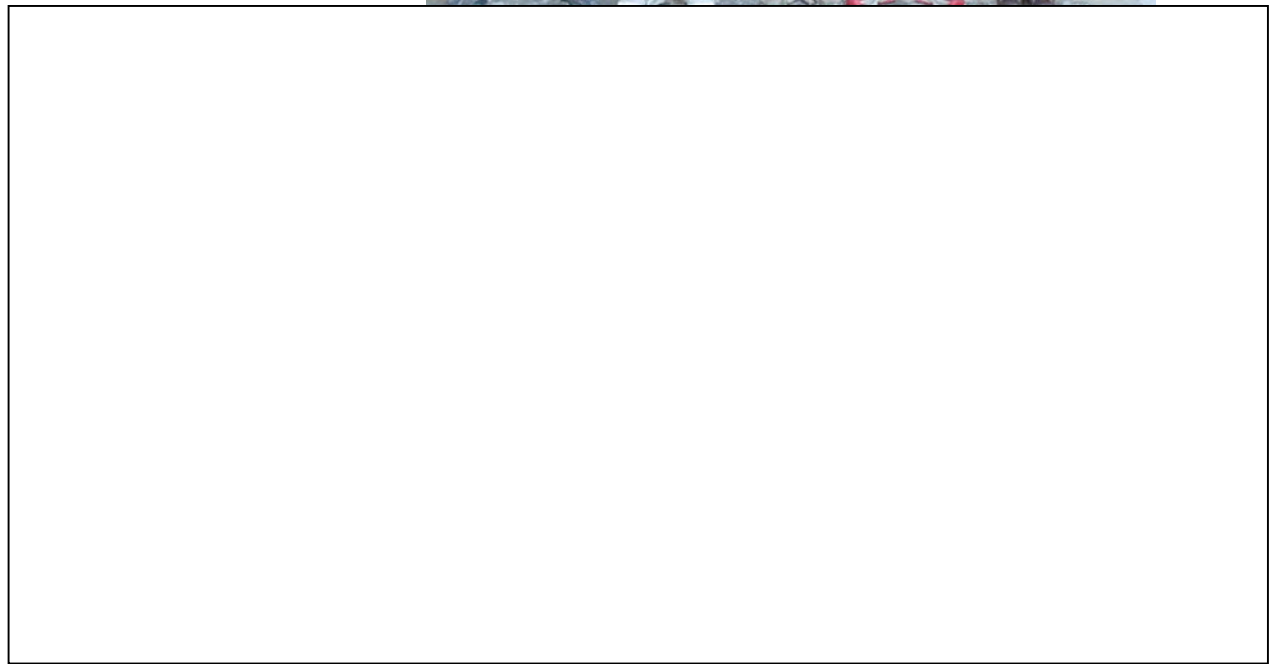
Torild Støre Mastermo
Mobil 95254103
eller epost tmastermo@gmail.no

Forsland, Mathias F.
Øverdal, Amalie Moe og
Liss Katrin Trolied. Petter
Ødegård var ikke til stede da
bildet ble tatt.
Tekst og foto: Herlof
Øverdal

5 Juni 2010
åpner jeg Mimes Brønn i gammelbutikken i Forsenget.
Her blir det foruten mitt eget pelementmakeri og kurslokale også gaver, garn, ull og hobbyartikler.
Kvelder med strikketøyet håper jeg også på å få til!

Med vennlig hilsen
Grete Julie Lerdalen +47 97 69 59 95

trappa
rige

Den 5. juni er det tid for årets Bøgdadag.

Saniteten starter med stort
loppemarked kl 12.00

Resten av arrangementet starter
kl 14.00

Velkommen!

